

Józef Żuk

Izba olsztyńska

Palestra 22/7(247), 129-130

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przedstawienie szeregu praktycznych trudności wyrastających na tle codziennej praktyki adwokackiej.

To obrad: sceneria malowniczego, zażytkowego dworu, a także dużego parku liczącego wiele rzadkich okazów starych drzew — nie tylko sprzyjało skupieniu, lecz także umożliwiło relaks uczestnikom Sympozjum, spośród których większość gościła w Domu Pracy Twórczej Adwokata w Grzegorzewicach po raz pierwszy.

Imprezę należy uznać za udaną a zadania organizatorów — za w pełni zrealizowane. Już po raz drugi potwierdziła się teza, że doskonalenie zawodowe typu sympozjalnego jest najbardziej skuteczne i atrakcyjne spośród wszystkich stosowanych dotychczas form doskonalenia zawodowego na terenie Izby Łódzkiej. Mobilizuje ono zarówno uczestników jak i wykładowców, zapewnia należyłą frekwencję, pozwala na szeroką i swobodną wymianę poglądów, co w konsekwencji przyczynia się do pogłębienia wiedzy prawniczej osób biorących udział w tej imprezie. Doświad-

czenie obu Sympozjów wykazało również, że Izba Łódzka dysponuje szeregiem wysokokwalifikowanych fachowców-adwokatów w różnych dziedzinach prawa. To są akcenty optymistyczne. Z drugiej jednak strony należy podkreślić, że nie wszyscy członkowie Izby Adwokackiej Łódzkiej dostrzegają w pełni konieczność organizowania zajęć związanych z doskonaleniem zawodowym w ogóle, a organizowaniem sympozjów — w szczególności. Stanowisko swoje uzasadniają oponenti tym, że koszty doskonalenia zawodowego są rzekomo zbyt wysokie. Jakkolwiek koszt uczestniczenia w Sympozjum w zasadzie obciąża zespoły adwokackie, to jednak wydaje się, że korzyści uczestników są niewspółmiernie większe w porównaniu z wydatkami. Z tych przyczyn należy sądzić, że ten rodzaj doskonalenia zawodowego znajdzie szerokie poparcie ze strony licznej rzeszy adwokackiej i umożliwi organizowanie podobnych imprez w przyszłości.

adw. Juliusz Leszczyński

Izba olsztyńska

Wzorem lat ubiegłych Rada Adwokacka w Olsztynie zorganizowała w ramach doskonalenia zawodowego dwie ogólnoizbowe konferencje szkoleniowe. Pierwsza z nich odbyła się w dniach 28 i 29 maja 1977 r. w najbliższości letniskowo-wczasowej Stare Jabłonki i poświęcona została omówieniu następujących tematów: 1) aktualne problemy polityczne — referent dr Stanisław Bereza, lektor Komitetu Wojewódzkiego PZPP, 2) psychologiczne aspekty i osobowość kierowcy w sprawach o wypadki drogowe — referent adw. Józef Żuk, 3) fałszywe zeznanie — referent dr Zbigniew Młynarczyk, prokurator Prokuratury Generalnej, 4) zabójstwo pod wpływem afektu — referent dr Zbigniew Młynarczyk, 5) wybrane za-

gadnienia z kodeksu rodzinnego i opiekuńczego według wytycznych wymiaru sprawiedliwości — referent dr Witold Piechocki, sędzia Sądu Rejonowego w Olsztynie.

Wygłoszone referaty wywołały duże zainteresowanie i ożywioną dyskusję, co świadczyło o trafnym doborze tematyki oraz o jej dużej przydatności dla praktyki zawodowej adwokatów województwa olsztyńskiego. W przerwach między zajęciami uczestnicy konferencji odbyli spacerów wzdłuż brzegów malowniczego Jeziora Stare Jabłonki.

Drugie wojewódzkie szkolenie adwokatów odbyło się w dniach 24 i 25 września 1977 r. w Iławie w miejscowym Ośrodku Wypoczynkowym PTTK. Mimo dość chłodnej pogody

jak na tę porę roku, salę konferencyjną wypełniło liczne audytorium olsztyńskiej palestry, które wysłuchało z pełnym zainteresowaniem referatów wygłoszonych przez: 1) adw. Józefa Żuka na temat „Wybrane zagadnienia obrony w sprawach o wypadki drogowe”, 2) sędziego Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie Kazimierza Jarząbka na temat „Społeczne koszty wymiaru sprawiedliwości”, 3) dra Stanisława Berezy na temat „Aktualne zagadnienia polityczne”, 4) sędziego Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie Stefana Karbowskiego na temat „Odpowiedzialność materialna pracowników zakładów uspołecznionych”, 5) sędziego Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie Stanisława Klonowskiego na temat „Po-

dział majątku po ustaniu wspólności ustawowej”.

Czas między dwudniowymi zajęciami zebrani adwokaci i aplikanci poświęcili na zwiedzenie ośrodków i urzędzeń turystyczno-żeglarskich miasta Iławy, a miłośnicy grzybobrania spróbowali szczęścia w poszukiwaniu kani oraz zielonek w podmiejskich uroczych lasach, które dodają szczególnie walorów pięknemu pojezierzu iławskiemu.

Uczestnicy szkoleniowej konferencji wrześniowej wyrazili nadzieję, że Rada Adwokacka w Olsztynie również w 1978 r. zorganizuje podobne spotkania i zaprosi na nie także Kolegów z sąsiednich izb.

adw. Józef Żuk

I z b a p o z n a ń s k a

W związku z wyburzeniami obiektów, związanych z przebudową centrum Poznania, Rada Adwokacka uzyskała nowe zastępcze lokale. Obecny adres Rady brzmi: ul. Długa 16 nr 4, 61-849 Poznań, tel. 549-73 596-73, Nowy lokal, po przeprowadzeniu gruntownego remontu, przedstawia się bardzo okazale. W wyniku wyburzeń przeniesiona została również siedziba Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Poznaniu. Nowy lokal przy ul. Mielżyńskiego 18 wymaga dużych nakładów związanych z remontem i adaptacją na potrzeby Zespołu.

2. W dniu 6 maja br. odbyło się Walne Zgromadzenie Delegatów Izby Adwokackiej w Poznaniu. Zgromadzenie zaszczytliwi swą obecnością wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Władysław Pociąg, delegat Ministra Sprawiedliwości sędzia Mieczysława Tuszyńska, przedstawiciele Partii i stronnictw politycznych, przedstawiciele Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu i Prokuratury Wojewódzkiej w Poznaniu.

Przed otwarciem Zgromadzenia od-

była się bardzo miła uroczystość związana z uczczeniem 90-lecia urodzin prof. dra Alfreda Ohanowicza. Dziekan Rady adw. S. Maciejewski w krótkim przemówieniu przedstawił sylwetkę Jubilatowi, podkreślając Jego zasługi jako nauczyciela i wychowawcy przeważającej większości członków Izby, jako znakomitego naukowca i prawnika oraz adwokata, wpisanego na listę jeszcze w 1919 roku i następnie bez przerwy od 1945 roku (w tym również przez pewien okres członka Zespołu Adwokackiego). Następnie dziekan Rady wręczył Jubilatowi skromne upominki, a wiceprezes NRA adw. dr Pociąg udekorował Go Złotą Odznaką „Adwokatura PRL”, przyznając uchwałą Prezydium NRA. Prof. dr Ohanowicz, dziękując za odznaczenie i zgotowaną Mu bardzo gorącą i długotrwałą owację, podkreślił znaczenie adwokatury i swój emocjonalny stosunek do tego zawodu, wymagającego dużej wiedzy, stałego napięcia i umiejętności przekonania przeciwnika o słuszności swego stanowiska.

Po zakończeniu wspomnianej uro-